

עת"א 53844/02/15 - יצחק שושנה, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

16 מרץ 2015

עת"א 53844-02-15 שושנה נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

יצחק שושנה, ת"ז 064097512
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל כרמל

העותר

נגד

המשיבים

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון
 2. מדינת ישראל
- ע"י ב"כ עו"ד ריבי שפירא שדה

פסק דין

בפני עתירת אסיר המופנית נגד החלטת הממונה על עבודות שירות שלא לאפשר לעותר יציאה לחופשה מיוחדת.

העותר מרצה עונש מאסר בעבודות שירות של שלושה חודשים והחל בריצוי מאסרו ביום 11.1.15. במהלך ריצוי מאסרו ביקש הפסקה מיוחדת מריצוי העונש, והמשך ריצוי לאחר ההפסקה, כאשר ההפסקה המבוקשת הינה לתאריכים 24.3.15 - 1.5.15. טעמי הבקשה היו חתונת בנו, אשר מתגורר בארה"ב ועתיד להינשא בסן פרנסיסקו ביום 29.3.15, וכן מחלתה של רעייתו, הסובלת ממחלת הסרטן והוזמנה לטיפול מיוחד במרפאה בסנטה קרוז, בארה"ב, כאשר המועד הקבוע לתחילת הטיפול הוא 14.4.15. העותר מבקש לאפשר לו להגיע לחתונת בנו וללוות את רעייתו לטיפולים הנ"ל. המשיב דחה את בקשת העותר. נטען כי מצבה הרפואי של רעייתו של העותר הינו טעם מיוחד אשר יכול להצדיק הפסקת עונשו ואישור יציאתו לחו"ל. נטען כי טיפולים שעברה רעייתו של העותר בארץ לא הועילו ולכן היא מוזמנת לטיפול מיוחד בארה"ב. נטען כי מצבה של רעייתו מחייב כי תהיה בהשגחה, כאשר העותר הינו האדם הקרוב לה ואשר מסור למשימת השגחה זו יומם וליל. נטען כי במהלך שהותה בארה"ב לא יהיה אדם אשר יוכל להשגיח עליה השגחה צמודה מלבד העותר. נטען כי מדובר בטיפול מציל חיים וכי המועד שנקבע לטיפול זה הוא מועד אשר חיונית לו זמן רב. על כן, מבקש העותר להתערב בהחלטת המשיב ולאפשר לו לצאת מן הארץ בין התאריכים 24.3.15 - 1.5.15. העותר מתחייב לחזור ולהשלים את ריצוי עונשו לאחר חזרתו.

המשיב טוען כי בקשתו של העותר לצאת לחו"ל נבחנה על ידי הממונה הארצית על עבודות שירות ועמדתה הינה כי בעניינו של העותר עולים מספר מכשולים לאשר בקשתו: מדובר ביציאה לחו"ל לתקופה ארוכה (למעלה מ-5 שבועות), כאשר העותר נדון בסה"כ לתקופה של 3 חודשים; העותר נעדר לאחרונה מעבודת השירות לתקופה ממושכת (במהלך

חודש פברואר), כך שטרם ריצה את עונשו ונמצא עדיין בתחילת תקופת הריצוי למרות חלוף פרק זמן מיום תחילת ריצוי העונש; הסיבות שפורטו בבקשה ליציאה לחו"ל אינן קשורות באופן אישי לעותר אלא בבני משפחתו האחרים - החתונה הינה של בנה של רעייתו (מאחר יותר ביקש ב"כ העותר לתקן את העתירה ולתקן שמדובר גם בבנו של העותר ולא רק של רעייתו); כמו גם, הטיפול הרפואי, שברור הצורך בו, אולם לא ברור מדוע הדחיפות לבצעו עתה ולא לאחר שיסיים את ריצוי העונש; כמו כן, פער הזמנים של שבועיים בין מועד החתונה לבין מועד הטיפול הרפואי. על כן, קבע המשיב כי בשלב זה לא ניתן לאשר התקופה הארוכה המבוקשת על אף הנתונים האחרים של הנדון - העדר עבר פלילי קודם וכן מידע בדבר תפקוד תקין בימים בהם ריצה את עבודות השירות. המשיב ציין כי אם תקוצר התקופה המבוקשת באופן משמעותי תיבחן הבקשה בשנית.

ב"כ העותר טוען כי לא ניתן לקצר את התקופה המבוקשת. מדובר באישה חולת סרטן שמספר בני משפחתה מתו מהמחלה והעותר רוצה לשהות לצידה בתקופה הקצרה הזו. העותר מוכן להפקיד ערבות כספית נכבדה שתבטיח חזרתו לארץ. נטען כי מדובר באדם שמרכז חייו בארץ, יש לו ילדים ונכסים בארץ, ואין חשש להימלטות מהדין. נטען כי התנדב שנים רבות במשמר האזרחי והדברים הטובים שעשה בחייו צריכים לעמוד לזכותו.

ב"כ המשיב מציינת כי מדובר בעונש מאסר לכל דבר וכי במידה שהעותר היה יושב בכלא, ברור שלא היה מגיש בקשה שכזו. נטען כי לאור מכלול הטיעונים במקרה של העותר ולאור העובדה שמדובר רק בשלושה חודשי מאסר ומאחר שהעותר נעדר תקופה ארוכה מעבודות השירות, מדובר בהחלטה סבירה שאין מקום להתערב בה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי החלטת המשיב הינה סבירה ואין מקום להתערב בה בהתאם לכללי המשפט המנהלי, הגם שניתן היה להחליט גם החלטה אחרת שלא תפגע באושיות החוק.

מדובר בעונש מאסר קצר של שלושה חודשים, אשר נקבע כי יש לרצותו בעבודות שירות. למרות התקופה הקצרה שנקבע כי על העותר לרצות, העותר החסיר ימי עבודה רבים ולכן הוא עדיין בתחילת ריצוי עונשו, גם אם מדובר בימים שהחסיר בשל פגיעה ברגלו, כטענתו. התקופה המבוקשת ליציאה לחו"ל והפסקת עבודות השירות היא אכן תקופה ארוכה, יחסית לעונש המאסר הקצר שעל העותר לרצות, כפי שציין המשיב. ניתן היה לדחות את תאריך החתונה של הבן לתאריך שלאחר סיום ריצוי עבודות השירות, כדי שהעותר יוכל להשתתף בחתונה. בכל הנוגע לטיפול הרפואי - כפי שציין המשיב, אם הבקשה תקוצר לתקופה קצרה יותר, למשל, רק לשם קבלת הטיפול הרפואי של רעייתו, ייתכן שבקשתו של העותר תאושר.

בנסיבות העניין, לא מצאתי כי מדובר בהחלטה החורגת ממתחם הסבירות בצורה קיצונית באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט מנהלי בהחלטה.

עם זאת מצאתי לנכון להעיר כי לעניין היציאה לחו"ל לצורך לווית רעיית העותר לטיפול רפואי ניתנה הסכמנה לבחון בחיוב מתן היתר יציאה לתקופה קצרה יותר מזאת שהתבקשה. בהתאם יוכל העותר להגיש למשיב בקשה חדשה לשם יציאה

מקוצרת יותר לצורך ליווי רעייתו לטיפול הרפואי ובקשתו תיבחן.

בכל הנוגע לחתונת הבן - לא הובהר האם נשקלה הבקשה בידיעה ברורה כי מדובר **בבנו של העותר** (להבדיל מבנה של רעייתו). ככל שנתון זה לא היה בידיעת הגורמים המחליטים ראוי הוא כי הבקשה תישקל בשנית, תוך שהגורם המחליט מתיחס הן לנתונים המשפחתיים הייחודיים והן לעובדה שאין מדובר בעותר הנמנה על האוכלוסיה הפוקדת את מתקני שב"ס מעת לעת.

מובן כי החלטתי זו, הדוחה את העתירה, אינה מונעת לשקול שוב את בקשת העותר בשים לב לאמור דלעיל. בכפוף לכך - העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא